

Hésiodos

Frgamenta astronomica

Fragmenta DK 4 B

B 1 = Athénaios XI, 491c-d (Asklépiadés Myrl.)

καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει·

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

B 2 = Athénaios XI, 491c-d (Asklépiadés Myrl.)

... καὶ πάλιν·

χειμέρια δύνουσι Πελειάδες.

B 3 = Athénaios XI, 491c-d (Asklépiadés Myrl.)

... καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

B 4 = Plinius, Natur. histor. XVIII, 213

occasum matutinum Vergiliarum Hesiodus (nam huius quoque nomine exstat Astrologia) tradidit fieri, cum aequinoctium autumnum conficeretur, Thales (A 18) XXV die ab aequinoctio.

B 5 = Schol. Arat. 172 (2-4; 254 - Ἡσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ)

Ἡσίοδος γάρ φησι περὶ αὐτῶν (Hyades)·

νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς εὐστέφανός τε Κλέεια

Φαίω θ' ἰμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,

ἅς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

B 6/1 = Pseudo- Eratosthenés, Catasterismi 1

Ἄρκτου μεγάλης. ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν, ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἤδη οὔσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα.

οὔσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δέ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἰερόν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἄρκάδων, καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλλουσιν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα.

B 6 /2 = Comm. Arat. Suppl. 8 p. 574 M

περὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἄρκας ἐστὶν ὁ <ἐκ> Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς· ὤκησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον. φθειραντος αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

B 6 /3 = Pseudo-Apollodóros, Bibl. III, 100 W.

Εὐμηλος (fr. 14 K.) δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστώ γενέσθαι· Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος (fr. 9 K.) δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης (FGrHist. 3 F 157; I, 100) δὲ Κητέως.

B 6 cfr = Hygin., astr. II, 1

B 7 = Pseudo Eratosthenés, Catasterismi 32

Ὠρίωνος. τοῦτον Ἡσίοδος φησὶν Εὐρυάλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεάν, ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν. ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμιξαι, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηδαλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰκεῖον] οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῆι [καὶ ἡγήται αὐτοῦ]· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς· ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς καὶ Ἡλίῳ συμμιξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν, τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος παρουσίας καὶ τῆς Λητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γιγνομένων· θυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ Γῆ ἀνήκε σκορπίον εὐμεγέθη, ὑφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγείς ἀπώλετο· ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ἀξιωθεῖς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον <αὐτῶν> καὶ τῆς πράξεως.

B 8 = Diodóros IV 85, 4-5

ἔνιοι δὲ λέγουσι σεισμῶν μεγάλων γενομένων διαρραγῆναι τὸν αὐχένα τῆς ἠπείρου καὶ γενέσθαι τὸν πορθμὸν, διεργούσης τῆς θαλάσσης τὴν ἠπειρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τὸναντίον, ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελωρίδα κείμενον ἀκρωτήριον καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως. ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταναστῆναι κάκει καταικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.